

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 46/2018-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátom JUDr. Romanom Juríkom, PhD., Jazerná 19, Nové Zámky, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 410/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 410/2015

2. Z obsahu sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že na základe návrhu oprávneného Rapid Life životná poisťovňa, a. s., prebieha proti sťažovateľke ako povinnej exekučné konanie na vymoženie sumy 51,45 € s príslušenstvom. Súdny exekútor JUDr. Jozef Kapronczai (ďalej len „súdny exekútor“) doručil upovedomenie o začatí exekúcie sťažovateľke 8. januára 2016. Sťažovateľka podala proti exekúcii námietky 22. januára 2016 a súčasne podala aj žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Okresný súd v tejto veci vydal rozsudok sp. zn. 18 Csr 1/2016 z 26. septembra 2017, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice. V čase podávania sťažnosti rozsudok okresného súdu ešte nebol právoplatný.

3. V priebehu exekučného konania okresný súd doteraz nerozhodol o námietkach sťažovateľky proti exekúcii (spojených s návrhom na zastavenie exekúcie a na odklad exekúcie). Sťažovateľka ďalej uviedla, že podľa § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) aplikovateľného na toto exekučné konanie *„Námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súdy najneskôr do 60 dní od ich doručenia.“*

4. Sťažovateľka podala 26. septembra 2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresnému súdu, ku ktorej sa vyjadrila listom z 25. októbra 2017 podpredsedníčka okresného súdu. Konštatovala, že okresný súd vydal 26. septembra 2016 rozsudok č. k. 18 Csr 1/2016-2041 a o podaniach sťažovateľky rozhodne až po právoplatnosti rozsudku o jej žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Jej sťažnosť považovala podpredsedníčka okresného súdu za neopodstatnenú, pretože okresný súd vykonával jednotlivé úkony plynulo a skončenie exekučného konania bude závisieť od toho, či ne/bude právoplatne zrušený exekučný titul. V závere listu uviedla: *„Akonáhle bude rozsudok 18 Csr/1/2016 právoplatný bude bezodkladne rozhodnuté o podaniach povinnej.“*

5. Sťažovateľka v petite sťažnosti žiadala vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Er 410/2015, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, uložil zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € a nahradiť trovy právneho zastúpenia.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

10. Sťažovateľka napáda v sťažnosti postup a nečinnosť okresného súdu v exekučnej veci (bod 2) a porušenie jej označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru (bod 1).

11. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka dostala relevantné vyjadrenie zo strany okresného súdu k podanej sťažnosti na prietahy v konaní (bod 4) a samotný namietaný postup okresného súdu sa od doručenia jej námietok k exekúcii (26. januára 2016) nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by zakladali prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie. Celkový čas exekučného konania podľa názoru ústavného súdu nedosahuje intenzitu ústavných prietáhov, a je ešte na hranici akceptovateľnosti, čím nemohlo postupom okresného súdu počas tejto doby dôjsť ani k porušeniu základných práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny či práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. V okolnostiach danej veci okresný súd navyše istú dobu nerozhodoval o námietkach sťažovateľky z dôvodu, že čakal na právoplatnosť rozhodnutia, ktorý mal vplyv na prebiehajúcu exekúciu (rozsudok okresného súdu sp. zn. 18 Csr 1/2016 z 26. septembra 2017 nadobudol právoplatnosť až 27. novembra 2017, pozn.), čo možno tiež akceptovať. Napokon o nedôvodnosti sťažnosti svedčí aj fakt, že okresný súd medzičasom rozhodol o zastavení exekúcie [uznesením č. k. 4 Er/410/2015-68 z 23. januára 2018 podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, ktoré je vydané v prospech sťažovateľky ako povinnej v exekučnom konaní a v súčasnosti sa už iba doručuje účastníkom konania, pozn.].

13. Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky proti postupu okresného súdu ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne I. ÚS 364/2011 a m. m. I. ÚS 68/2017).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2018